

Eventyr For Alle

De tre prinsesser i Hvittenland

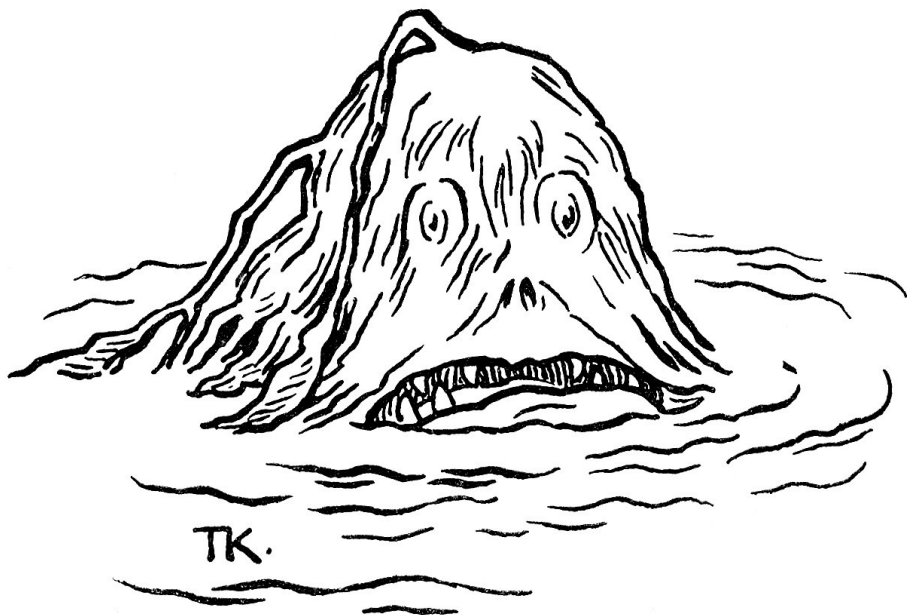
Asbjørnsen & Moe

De tre prinsesser i Hvittenland

Det var en gang en fisker, som bodde tett ved slottet og fiska til kongens bord. En dag han var ute og fiska, fikk han ingenting. Han kunne gjøre alt han kunne, agne og fiske, og fiske og agne, men det hang ikke et bein på kroken. Men da det ble langt på dag, dukka det opp et hode av vannet og sa:

«Får jeg det som kona di bærer under beltet, skal du få fisk nok.»

Mannen svarte straks ja, for han visste ikke at hun var med barn. Siden fikk han da fisk om dagen kan du skjønne, og det så mye han ville ha. Men da han kom hjem om kvelden og fortalte hvordan han hadde fått all fisken, tok kona til å gråte og bære seg, og ba Gud hjelpe seg for det løftet mannen hadde gjort. For hun bar et barn under beltet, sa hun.

Det spurtes snart opp på slottet om hvorfor kona var så sorggiven, og da kongen fikk høre det, lofte han å ta barnet

til seg og se til å frelse det. Dagene gikk, og da tida var omme, fikk kona et guttebarn. Det tok da kongen til seg og oppdro det som sin egen sønn, helt til gutten var voksen.

Da bad gutten en dag om lov til å følge faren ut og fiske. Han hadde så inderlig lyst til det, sa han. Kongen ville helst ikke tillate det, men til slutt fikk gutten lov. Han ble med faren, og det gikk faktisk godt og vel hele dagen, helt til de kom til lands om kvelden. Da hadde sønnen glemt å ta med seg lommetørkleet sitt, det ville han springe ut i båten etter. Men med det samme han kom uti, tok båten til å dra av gårde med ham så det fossa, og alt gutten holdt imot med årene, så hjalp det ikke. Det gikk og det gikk hele natta, og til slutt kom han langt, langt bort til ei hvit strand. Der gikk han i land, og da han hadde gått et stykke, møtte han en gammel mann med hvitt langt skjegg.

«Hva heter det her?» sa gutten.

«Hvittenland», svarte mannen. Og så bad han gutten si ham hvor han var fra og hva han ville, og det fortalte gutten ham.

«Ja», sa mannen, «når du nå går frem langs med stranda her, så kommer du til tre kongsdøtre som står i jorda, så de bare har hodet oppe. Da roper den første – det er den eldste – og ber deg så vakkert om å komme og hjelpe seg, og det gjør den andre også. Men ingen av dem skal du gå bort til. Skynd deg bare fra dem, som om du aldri hørte eller så dem. Men den tredje skal du gå bort til og gjøre det hun ber deg om. Det blir din lykke det.»

Da gutten kom til den første av prinsessene, ropte hun til ham og bad ham så inderlig vakkert at han skulle komme til henne, men han gikk som om han aldri så henne. På samme måte gikk han forbi den andre. Men den tredje gikk han bort til.

«Vil du gjøre det jeg sier deg, skal du få hvem av oss tre du vil», sa prinsessa.

Ja, det ville han gjerne. Og så fortalte hun, at tre troll hadde satt dem alle tre ned i jorda der. Men før hadde de bodd på det slottet han kunne se borte i skogen.

«Nå skal du gå inn i slottet og la trollene piske deg ei natt for hver av oss», sa hun. «Klarer du å tåle det, så frelser du oss.»

Ja, svarte gutten, det skulle han nok prøve.

«Når du går inn», sa prinsessa igjen, «står det to løver i porten, men bare du går midt imellom dem så gjør de deg ikke noe. Gå så rett frem, inn på et mørkt lite rom. Der skal du legge deg. Så kommer trollet og slår deg, men så skal du ta flaska som henger på veggen, og smøre deg der han har slått deg, så blir du like god igjen. Grip så sverdet som henger ved sida av flaska, og hogg i hjel trollet.»

Ja, han gjorde som prinsessa sa, han gikk midt imellom løvene, som om han ikke så dem, og like inn i det vesle kammerset, og der la han seg.

Første natta kom det et troll med tre hoder og tre ris og piska gutten syndig, men han holdt ut til trollet var ferdig, så tok han flaska og smurte seg, og så greip han sverdet og hogde trollet i hjel. Da han så kom ut om morgenen, stod prinsessene over jorda til beltet.

Den andre natta gikk det på samme måte. Men det trollet som da kom, hadde seks hoder og seks ris, og det piska ham enda verre enn det forrige. Men da han kom ut om morgenen, stod prinsessene over jorda til smalleggen.

Tredje natta kom det et troll som hadde ni hoder og ni ris, og slo og piska gutten så lenge at han besvimte til slutt. Så tok trollet ham og kasta ham mot veggen, men ved det falt krukka ned, så det skvatt utover ham, og så ble han like god

igjen. Da var han ikke sein, han greip sverdet og hogde trollet i hjel. Og da han den morgenen kom ut av slottet, stod prinsessene helt ovenpå jorda. Så tok han den yngste av dem til dronning, og levde godt og vel med henne i lang tid.

Men til slutt fikk han lyst til å reise hjem litt og se til foreldrene sine. Det var dronninga ikke mye for, men da han lengta så hårdt, og bare måtte og skulle av sted, sa hun til ham:

«En ting skal du love meg, at du gjør det som faren din ber deg, men ikke det som mora di ber deg.»

Og det lovte han. Så gav hun ham en ring, som var sånn at den som hadde den på, kunne ønske to ting, hva han ville. Han ønska seg da hjem, og foreldrene kunne ikke bli ferdig med å undre seg nok over så staselig og gild han var.

Da han hadde vært hjemme noen dager, ville mora han skulle gå opp til slottet, så kongen kunne få se for en mann han nå var blitt.

Faren sa: «Nei, det bør han ikke gjøre, for da kan vi ikke ha noen glede av ham den tida.»

Men det hjalp ikke, mora tigde og bad ham så lenge, til han gikk.

Da han kom opp dit, var han gildere både i klær og alle ting enn fosterfaren sin. Dette likte nå ikke han mer enn måtelig, og så sa han:

«Ja, men nå kan du se hvordan dronninga mi er. Jeg kan ikke få se din, jeg. Jeg tror ikke *du* har så vakker dronning.»

«Skulle ønske hun bare stod her, så skulle du få se det!» sa den unge kongen, og straks så stod hun der.

Men hun var så sorgfull, og sa til ham: «Hvorfor gjorde du ikke som jeg bad deg om, og hørte etter hva din far sa deg? Nå må jeg straks hjem igjen jeg, og du har brukt begge ønskene dine.»

Dermed knytta hun en ring i håret hans, som navnet hennes stod på, og ønska seg så hjem igjen.

Da ble den unge kongen helt fortvila, og gikk dag ut og dag inn og tenkte bare på hvordan han skulle komme tilbake til dronninga si.

Jeg får se om jeg ikke kan få spurt noensteds hvor Hvittenland er, tenkte han, og dro så ut i verden.

Da han hadde gått ei stund, kom han til et berg. Der møtte han én som var herre over alle dyrene i skogen – for de kom når han blåste i et horn han hadde – og så spurte kongen etter Hvittenland.

«Ja, det vet jeg ikke», svarte mannen. «Men jeg skal spørre dyrene mine.»

Så blåste han dem inn, og spurte om noen av dem visste hvor Hvittenland lå. Men det var ingen som visste det. Så gav mannen ham et par ski.

«Når du står på disse», sa han, «så kommer du til bror min, som bor hundre mil herifra. Han er herre over alle fuglene i lufta. Spør han! Når du er kommet frem, så snur du bare skiene, slik at spissen vender hit, så går de hjem av seg selv.»

Da kongen kom dit, snudde han skiene slik som herren over dyrene hadde sagt, og så gikk de tilbake. Han spurte igjen etter Hvittenland, og mannen blåste inn alle fuglene, og spurte om noen av dem visste hvor Hvittenland lå. Nei, ingen visste det. Lenge etter de andre kom også en gammel ørn. Hun hadde vært borte i ti runde år, men hun visste det heller ikke.

«Ja ja», sa mannen, «så skal du få lånt et par ski av meg. Når du står på dem så kommer du til bror min, som bor hundre mil herifra. Han er herre over alle fiskene i havet, du får spørre han. Men glem ikke å snu skiene!»

Kongen takka og gikk på skiene. Og da han hadde kommet

til han som var herre over fiskene i havet, snudde han dem, og så gikk de tilbake akkurat som de andre. Så spurte han etter Hvittenland igjen. Mannen blåste da inn fiskene, men ingen visste noe. Til slutt kom ei gammel, gammel gjedde, som han hadde store vanskeligheter med å få blåst inn.

Da han spurte henne, sa hun: «Jo, der er jeg vel kjent, for nå har jeg vært kokke der i ti år. I morgen skal jeg dit igjen, for da skal den dronninga som kongen ble borte for, ha bryllup med en annen.»

«Siden ting er slik de er, skal jeg si deg et råd», sa mannen. «Her borte på ei myr står tre brødre som har stått der i hundre år, og slåss om en hatt, ei kappe, og et par støvler. Når en har de tre tingene, kan man gjøre seg usynlig og ønske seg så langt man vil. Du kan si til dem, at du vil prøve tingene og så avsi dom imellom dem.»

Ja, kongen takka for seg, gikk og gjorde så.

«Hva er det Dere står her og slåss evig og evindeligg om?» sa han til brødrene. «La meg prøve tingene, så skal jeg dømme mellom Dere.»

Det ville de gjerne. Men da han hadde fått hatten og kappen og støvlene, sa han:

«Når vi møtes neste gang, skal Dere få høre dommen», og dermed ønska han seg av sted.

Mens han fór i lufta, kom han i følge med nordavinden.

«Hvor skal du hen?» spurte nordavinden.

«Til Hvittenland», sa kongen, og dermed fortalte han det som hadde hendt ham.

«Ja», sa nordavinden, «du farer vel litt fortere du. Jeg skal nå inn i hver krok og gufse og blåse jeg. Men når du kommer frem, så still deg på trappa, ved sida av døra, så skal jeg komme susende som om jeg vil blåse ned hele slottet. Når da prinsen som skal ha dronninga di, kommer ut og skal se hva som er på ferde, så tar du ham i nakken og kaster ham ut. Siden skal nok jeg prøve å få ham av gårde.»

Ja, som nordavinden hadde sagt, så gjorde kongen. Han stilte seg på trappa. Og da nordavinden kom susende og brusende, og tok tak i veggen på slottet så det rista, gikk prinsen ut og skulle se hva som var på ferde. Men med det samme han kom, tok kongen ham i nakken og kasta ham ut, og så tok nordavinden ham og reiste av gårde med ham. Da han var blitt kvitt ham, gikk kongen inn i slottet. Først kjente ikke dronninga ham igjen, for han hadde blitt så mager og bleik, fordi han hadde vandra så lenge og vært så sorgfull. Men da han viste henne ringen, ble hun hjertens glad, og så ble det rette bryllupet holdt, så det spurtes både vidt og bredt.

Ordforklaringer

- **smallegg:** nederste del av leggen, rett over ankelen, tynneste delen av leggen
- **ris:** bjørkeris, tynne kvister av bjørk brukt til å slå og straffe med
- **gild:** flott, staselig
- **måtelig:** temmelig dårlig, sånn passe, middels
- **mager:** tynn, utsulta

Eventyr For Alle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

Norsk folkeeventyr fra samlingene til Peter Christen Asbjørnsen (1812-1885),
Jørgen Moe (1813-1882) og Moltke Moe (1859-1913).
(Offentlig eiendom - public domain)

Kilde: [Barne-Eventyr av Asbjørnsen og Moe, 1930 \(nb.no\)](http://Barne-Eventyr av Asbjørnsen og Moe, 1930 (nb.no))
(Offentlig eiendom - public domain)

Teksten er redigert av Karl-Robert Rønning.

Dette verket er lisensiert under følgende Creative
Commons lisens: Navngivelse-DelPåSammeVilkår 4.0
Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Theodor Kittelsen (1857-1914)

Digitalt fargelagt av Karl-Robert Rønning.

Kilde: [Barne-Eventyr av Asbjørnsen og Moe, 1909 \(nb.no\)](http://Barne-Eventyr av Asbjørnsen og Moe, 1909 (nb.no))

Dette arbeidet er fri for kjente
opphavsrettsrestriksjoner.